

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Petru Moraru,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de inculpatul Roșca Valeriu și avocatul acestuia Cușnir Sergiu, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 02 octombrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

Roșca Valeriu Simion,

născut la 06 noiembrie 1971, originar din r-nul Cantemir, s. Cîrpești, domiciliat în mun. Chișinău, str. D. Râșcanu 20/2, ap. 20.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 29 octombrie 2010 - până la 02 octombrie 2015 (instanța de fond);*
- 2. de la 23 noiembrie 2015 - până la 19 februarie 2016 (instanța de apel);*
- 3. de la 17 mai 2016 – până la 25 octombrie 2016 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 02 octombrie 2015, Roșca Valeriu a fost condamnat în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal la 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 3000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

Corpurile delictive 15 bancnote cu valoarea nominală de 100 dolari SUA marcați cu textul „MITA CCCEC”, cu seria și nr. HF 86703683 D, DB 11327236 B, NB 69346169 H, DB 05076128 A, HF 24047135 E, HD 90402159 A, HB 51191762 Q, HB 40951603 P, FB 90865590 B, HH15002556 A, HH 42790246 A,

HB 07228590 P, HD 03365547 A, HK 86476008 C, FL 07232247 B, și patru bancnote cu valoarea nominală de 100 dolari SUA cu seria și numărul HB 74682816 G; AB 68841346 T; HK 38460076 B; HB 31914664 L, au fost trecuți în venitul statului.

Acțiunea civilă înaintată de Vidroiu I. a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Roșca Valeriu activând în calitate de ofițer de urmărire penală a secției urmărire penală a Comisariatului de Poliție Botanica al CGP mun. Chișinău din cadrul MAI în baza ordinului nr. 110 ef din 30.04.2010, fiind în conformitate cu prevederile art. 57 alin.(1) Cod de procedură penală o persoană cu funcție de răspundere care, în numele statului, în limitele competenței sale, efectuează urmărirea penală în cauzele penale, fiind abilitat în baza prevederilor art. 166 alin.(1) Cod de procedură penală cu dreptul de a reține persoana, în perioada de timp 26 iulie 2010 – 28 iulie 2010, având în gestiunea sa cauza penală nr. 2010420994 pornită la 05.07.2010 în baza art. 362¹ alin.(2) lit.b), c) Cod penal pe faptul organizării migrației ilegale de către cetățenii României Crăciun Ionel și Vidroiu Ioan, a extorcat de la ultimul suma de 1500 dolari SUA pentru încetarea urmăririi penale în privința acestuia, cauza penală în care ultimul avea calitatea procesuală de bănuit.

Astfel, în scopul primirii mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, la data de 28 iulie 2010 aproximativ la ora 16⁰⁰, ofițerul de urmărire penală din cadrul CPs Botanica, Valeriu Roșca, aflându-se în mun. Chișinău la intersecția str. N. Gheorghiu și N. Testimițeanu din mun. Chișinău, în automobilul de model „Opel Astra” cu n/î CKS-193 a primit de la cet. Vidroiu Ebracheia și cet. Vidroiu Ioan suma de 1 900 dolari SUA, ceea ce constituie suma de 23 377,98 lei conform cursului oficial stabilit de către Banca Națională a RM pentru data de 28 iulie 2010, pentru încetarea urmăririi penale în privința lui Vidroiu I., pe cauza penală nr.2010420994 și pentru a nu-l reține pe ultimul în conformitate cu prevederile art 166 CPP în cadrul cauzei penale în care Vidroiu I. deținea calitatea procesuală de bănuit.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul și avocatul acestuia Cușnir S. care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare. Totodată, solicită să fie emisă o încheiere interlocutorie privind încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale inculpatului, prin care să fie aduse la cunoștință organelor respective, persoanelor cu funcție de

răspundere și procurorului.

Atât învinuirea, cât și sentința este una abstractă și ambiguă, care nu corespunde prevederilor art. 281 alin.(2) și 296 Cod de procedură penală.

În pct.1 al sentinței instanța constată că Roșca V. a extorcat de la Vidroiu I. suma de 1500 dolari pentru încetarea urmăririi penale în privința acestuia. Tot în sentință la pct.5, instanța reiterează că inculpatul primește de la Vidroiu E. suma de 1900 dolari SUA, oferite pentru încetarea urmăririi penale în privința lui Vidroiu I.

În acest fel, instanța exclude componența de infracțiune incriminată inculpatului în baza art. 324 CP, iar ultimul este condamnat în lipsa elementelor obligatorii ale infracțiunii, or, potrivit art. 285 alin.(4) CPP, încetarea urmăririi penale se dispune de către procuror prin ordonanță din oficiu sau la propunerea organului de urmărire penală, ceea ce demonstrează că nu este în competența ofițerului de urmărire penală să înceteze urmărirea penală.

Ordonanța de punere sub învinuire nu corespunde prevederilor art. 281 alin.(2) CPP, deoarece este formulată cu expresii și inexactități neclare, învinuindu-l pe Roșca V. de fapte opuse, care se exclud reciproc, sau este un fapt notoriu că nu poți îndeplini acțiuni ce țin de obligațiuni de serviciu și în același timp a îndeplini o acțiune contrară acestor obligații.

Potrivit art. 66 alin.(2) pct.1) CPP, învinuitul, inculpatul are dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit, iar în cazul în care persoana nu este informată corect cu privire la învinuirea înaintată, aceasta este lipsită de dreptul să-și asigure posibilitatea pregătirii și exercitării apărării, fiind afectate grav principiile generale ale procesului penal, asigurarea dreptului la apărare și contradictorialitatea procesului penal.

Astfel, încălcările de lege stabilire echivalează cu încălcarea prevederilor legale referitor la sesizarea instanței, iar potrivit art. 251 alin.(2) CPP, atrag nulitatea actelor procedurale menționate. Prin urmare, acestea constituie temei pentru încetarea procesului penal, potrivit art. 275 pct.9), 285 alin.(1) și 332 alin.(1) CPP.

Potrivit sentinței, instanța nu s-a pronunțat asupra solicitării de declarare a nulității rechizitoriului, din care considerente o înaintează instanței de apel.

Instanța de judecată își întemeiază concluziile pe mijloacele de probă

prezentate de către acuzare și le pune la baza sentinței de condamnare, cu toate că acestea sunt inadmisibile, astfel urmează a fi declarate nule: - ordonanțele de recunoaștere în calitate de bănuț din 28.07.2010, de punere sub învinuire din 30.07.2010, - rechizitoriul, - procesele-verbale de marcarea banilor, privind înzestrarea cu tehnică specială, de percheziție și examinare corporală, de efectuare a înregistrării convorbirilor din 28.07.2010, - înregistrările audio și video, - de confirmare a documentării convorbirilor din 28.07.2010, - de examinare din 30.07.2010.

În motivarea sentinței de condamnare, instanța a ținut cont doar de motivele și argumentele prezentate de partea acuzării, iar cele ale apărării nu au fost examinate, precum și nu li s-a dat vre-o apreciere potrivit art. 101 alin.(4) CPP, astfel nefiind motivat respingerea lor în raport cu cele ale acuzării.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2016, a fost respins, ca nefondat apelul declarat de inculpat și avocatul acestuia Cușnir S.

5. La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată prin prisma art. 100 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității lor, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și, astfel, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Roșca V. în baza art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce probele prezentate, analizate și cercetate, dovedesc vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate.

Astfel, din declarațiile martorilor și din înregistrarea video, acțiune procesuală autorizată de judecătorul de instrucție, rezultă cu certitudine faptul primirii de către inculpat de la Vidroiu E. a banilor în sumă de 1900 dolari SUA, oferite pentru încetarea urmăririi penale în privința lui Vidroiu I.

În acest sens, semnificativ este și acordul de recunoaștere a vinovăției de către inculpat, potrivit căruia inculpatul fiind de acord cu învinuirea înaintată, iar ulterior, pe parcursul urmăririi penale a refuzat încheierea acestuia.

Totodată, a conchis, că este exclusă provocarea comiterii infracțiunii de către organul de urmărire penală, deoarece nu există indicii provocării propriu-zise, inițiativa primirii banilor pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției aparține lui Roșca V., iar Vidroiu I. și Vidroiu E. nu sunt agenți sub acoperire. Acțiunile organului de urmărire penală au fost desfășurate în limitele cadrului legal, prin urmare nu se constată provocarea la comiterea infracțiunii.

Referitor la motivele invocate în apel privind activitatea organului de urmărire penală, instanța le-a considerat ca ilegale, apreciindu-le ca nefondate, menționând că mijloacele de probă și procedeele probatorii sunt aplicate în limitele legii, fiind întocmite actele procedurale corespunzător. Măsurile procesuale de constrângere fiind aplicate în temeiurile prevăzute de lege. Activitatea de investigații, inclusiv măsurile de documentare, interceptare și înregistrarea comunicațiilor, marcarea și transmiterea banilor s-au efectuat în condițiile legii, fiind respectată competența, iar probelor respective le-a fost dată aprecierea corespunzătoare.

Organul de urmărire penală, fiind sesizat în modul prevăzut în art. 262 și 273 CPP, corect a început urmărirea penală, motivat constatând ulterior că a fost săvârșită infracțiunea pusă sub învinuire.

Atât, ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuît, cât și de punere sub învinuire sunt întocmite legal, în prezența avocatului, Roșca V. primind copia acestora și informația în scris privind drepturile și obligațiile lui.

Referitor la celelalte acțiuni procesuale ca procesele-verbale de marcarea a banilor, privind înzestrarea cu tehnică specială, de percheziție, de efectuare a înregistrării convorbirilor, rapoartele de expertiză, la fel sunt întocmite potrivit prevederilor procesuale.

Astfel, pornirea, desfășurarea, terminarea urmăririi penale și trimiterea cauzei în judecată sunt efectuate în condițiile legii, prin urmare sunt nefondate motivele invocate de apelanți în partea respectivă.

Presupusele încălcări de lege, nu cad sub incidența art. 251 alin.(2) CPP, adică nu atrag nulitatea absolută a actului procedural contestat.

Potrivit materialelor cauzei, la terminarea urmăririi penale, învinuitul a făcut cunoștință cu materialele dosarului, fiind asistat de apărător și nu a invocat cereri sau obiecții privind nulitatea actelor procedurale efectuate pe parcursul urmăririi penale, ceea ce prezumă că au fost de acord cu legalitatea

actelor procedurale respective.

6. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar inculpatul și avocatul acestuia Cușnir Sergiu, care invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În argumentarea recursului a invocat că instanțele judecătorești inferioare și-au întemeiat concluziile de condamnare pe probele prezentate de acuzare, cu toate că acestea sunt inadmisibile și urmează a fi declarate nule, din următoarele considerente:

6.1. Atât în ordonanțele de recunoaștere în calitate de bănuțit, de punere sub învinuire, precum și rechizitoriu sunt constatate circumstanțe, care exclud componența de infracțiune prevăzută la art. 324 Cod penal, deoarece s-a constatat că, „Roșca V. ... a extorcat și a primit bani ce nu i se cuvin pentru a îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile sale de serviciu, ori pentru a îndeplini o acțiune contrar acestor obligații”, astfel, inculpatul este condamnat în lipsa elementelor obligatorii ale infracțiunii, deoarece, potrivit art. 285 alin.(4) CPP, încetarea urmăririi penale, se dispune de către procuror prin ordonanță din oficiu sau la propunerea organului de urmărire penală, ceea ce demonstrează că nu este în competența ofițerului de urmărire penală să înceteze urmărirea penală.

6.2. Ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu au fost întocmite contrar art. 281 alin.(1) și 296 Cod de procedură penală.

6.3. În procesul-verbal de marcarea banilor, specialistului Stolear V. nu i-au fost comunicate drepturile și obligațiile, fapt confirmat prin lipsa semnăturii acestuia, precum și Vidroiu E. a declarat că actul nominalizat a fost întocmit fără participarea ei, iar semnătura din proces nu-i aparține.

Potrivit acestui proces-verbal se face trimitere la sesizarea lui Vidroiu I. privind extorcarea de către Roșca V. a banilor, sesizare care la materialele cauzei lipsește, Vidroiu I. sesizând CCCEC doar despre faptele lui Duluța P.

La fel, acest act este fals din motiv că este indicat că cet. Vidroiu I. a prezentat banii în sumă de 1500 dolari SUA, fapt imposibil de realizat, întrucât Vidroiu I. nu a prezentat nici o sumă de bani pentru a fi marcați și el nu s-a aflat la momentul întocmirii actelor procesuale fiind la 28.07.2010 în incinta CPs Botanica, precum și acuzatorul de stat a declarat că bancnotele marcate aparțin CCCEC.

6.4. Procesul-verbal privind înzestrarea cu tehnică specială prevede că Vidroiu I. a fost înzestrat cu tehnică specială, iar la sfârșitul actului este scris că

a semnat Vidroiu E. Actul nominalizat este întocmit cu încălcarea art. 260 alin.(2) CPP, care prevede drept cerințe de formă indicarea, data și ora începerii și terminării acțiunii de urmărire penală, care lipsește, precum și înzestrarea este efectuată pentru a verifica și documenta faptele expuse în declarația lui Vidroiu I., referitor la extorcarea banilor de către Roșca V., declarație care nu este la materialele cauzei.

6.5. În procesul-verbal de percheziție și examinare corporală nu este indicată persoana asupra căreia s-a efectuat acțiunea dată. Inculpatului nu i-au fost explicate drepturile și obligațiile, lipsind semnătura, ceea ce contravine art. 94 alin.(1) pct.2) și 8) CPP.

Necâtând la faptul că a atras atenția instanței de judecată asupra falsificării numerelor plicurilor în procesul-verbal de percheziție și examinare corporală, care au fost rescrise pentru a corespunde raportului de expertiză și ordonanței de dispunere a efectuării expertizei, solicitând efectuarea unei expertize, acestea au fost respinse.

Totodată, potrivit art. 304 CPP, temei pentru începerea procedurii de autorizare a efectuării acțiunilor de urmărire penală, măsurilor speciale de investigații sau aplicarea măsurilor procesuale de constrângere îl constituie ordonanța motivată a organului investit cu astfel de împuterniciri, și demersul procurorului prin care se solicită acordul pentru efectuarea acțiunilor respective, o astfel de ordonanță privind efectuarea acțiunilor enumerate nu este.

6.6. Atât înregistrările audio și video efectuate pe parcursul zilei de 28.07.2010, cât și percheziția și examinarea corporală, autorizată de judecătorul de instrucție, precum și percheziția biroului de serviciu, urmează a fi declarate nule, cu încălcarea art. 300 alin.(4) CPP.

Reieșind din competența examinării cauzei, urmărirea penală și judecarea cauzei au avut loc în sect. Centru, mun. Chișinău, astfel demersul de sesizare a instanței privind autorizarea acțiunilor de urmărire penală și măsurilor speciale urmau să fie adresate judecătorului de instrucție din aceeași instanță sect. Centru, însă demersurile și autorizarea au fost efectuate în Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău.

6.7. În procesul-verbal de efectuare a înregistrării convorbirilor din 28.07.2010 se face trimitere la încheierea judecătorului de instrucție din 29.07.2010, act emis ulterior, ceea ce demonstrează că procesul-verbal nu a fost

întocmit la 28.07.2010. Totodată, conform procesului-verbal este indicat că acțiunea se efectuează în baza ordonanței procurorului privind urmărirea și documentarea cu ajutorul mijloacelor tehnice moderne, ordonanță care nu se regăsește în cauză. Atât procesul-verbal de efectuare a înregistrării convorbirilor, cât și anexa la procesul-verbal privind interceptarea convorbirilor din 28.07.2010 prevăd că înregistrarea a fost transferată de pe dictafon de tip „Edic mini” pe un oarecare CD, fără a indica careva date de identificare a CD-ului, precum și nu este indicat nici un CD cu conținut anexat la materialele cauzei.

La baza sentinței a fost pus și procesul-verbal de examinare din 30.07.2010, examinării fiind supuse 2 CD-uri și o casetă video, care nu a fost obținută printr-un procedeu probatoriu, ceea ce potrivit art. 94 alin.(5) CPP duce la inadmisibilitatea probelor obținute.

Toate acțiunile menționate mai sus au fost efectuate înaintea pornirii procesului penal, pornit după ora 15⁰⁰, fapt confirmat prin răspunsul CNA nr. 09/2088 din 03.06.2014, potrivit căreia la 28.07.2010, ora 15⁰⁰ a fost înregistrat materialul nr. 922 – raportul inspectorului DGCCE a CCCEC N. Brumă, corupere pasivă comisă de către cet. Roșca V., OUP al CPs Botanica.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, pe motiv că recurentul solicită reaprecierea probelor, temei ce nu se regăsește în prevederile normei art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Din materialele cauzei rezultă că la examinarea cauzei în instanța de apel s-a ținut cont de prevederile art. 93-101, 26-27 CPP, just s-a reținut starea de fapt și de drept, fiind dovedită vinovăția lui Roșca V. în infracțiunea prevăzută la art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal.

8. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Drept temei pentru declararea recursului ordinar, avocatul și inculpatul au invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din

care rezultă că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul *când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel*, însă din textul recursului argumentele invocate se cuprind în temeiul pentru recurs prevăzut de pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală - „*când nu au fost întrunite elementele infracțiunii*”.

Colegiul constată că acest temei pe care s-au bazat autorii recursului, nu persistă în cauză, deoarece din decizia instanței de apel rezultă că ultima a analizat obiectiv probele administrate și a dat răspuns la toate motivele expuse în apel.

Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective.

Din conținutul recursului rezultă că recurenții invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a vinovăției lui Roșca V. în comiterea infracțiunii incriminate.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, poate da o nouă apreciere probelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Examinând cauza, Colegiul penal consideră că atât prima instanță, cât și instanța de apel just au stabilit starea de fapt și de drept, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei și toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, adoptând în așa mod o hotărâre legală și întemeiată, ținând cont de prevederile art.101 Cod de procedură penală, just ajungând la concluzia că vinovăția inculpatului Roșca V. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal este dovedită.

Argumentele recurenților, precum că instanța de apel a apreciat incorect și unilateral probele administrate în cauză nu au nici un suport legal.

Instanța de recurs consideră că argumentele inculpatului și avocatului,

precum că Roșca V. nu a comis infracțiunea imputată este neîntemeiată, deoarece instanțele judecătorești la baza hotărârilor de condamnare au pus mai multe probe care cu certitudine confirmă vinovăția lui Roșca V. în comiterea infracțiunii imputate, și anume: - *declarațiile martorului Vidroiu E.*, care a comunicat că pe inculpatul Roșca V. îl cunoaște din anul 2010. El la acel moment activa în calitate de anchetator și instrumenta cazul soțului ei - I. Vidroiu. La data de 27 sau 28 iulie 2010 soțul său a fost telefonat de către un angajat al poliției de la Biroul Migrație și Azil și invitat la poliție în legătură cu eliberarea de pașapoarte false. Acolo, soțului i-a fost acordat un avocat din oficiu care i-a cerut suma de 300 dolari SUA pentru serviciile de acordare a asistenței juridice, sumă care i-a fost transmisă. Ea a fost sunată de Vidroiu I., care i-a solicitat să se prezinte pentru a lua automobilul, deoarece el va fi arestat. Aproximativ la orele 23⁰⁰-24⁰⁰, soțul s-a întors la domiciliu cu condiția că a doua zi se va prezenta la Comisariatul de Poliție Botanica, mun. Chișinău. A doua zi au mers împreună inclusiv și copii la avocatul Duluța P., care i-a spus soțului ca să ducă familia acasă, deoarece nu-l scapă nimeni, iar el să se întoarcă de unul singur. Din spusele soțului, întorcându-se înapoi, i-a fost prezentată o persoană de origine arabă, care era asigurată cu translator, care spunea că Vidroiu I. i-a transmis careva acte false. Ulterior, dânsa a fost telefonată de soț, care a întrebat-o ce sumă de bani are asupra sa, la ce i-a comunicat că are 500 dolari SUA. Soțul, i-a transmis că va trebui să se întâlnească cu un prieten pe nume Serghei de la care să mai ia 1000 dolari SUA, banii fiind necesari pentru eliberarea lui de sub arest și urmau a fi transmiși lui Roșca V. Pe perioada cât s-a întâlnit cu persoana pe numele Serghei a fost telefonată de nenumărate ori de soț, timp în care a apelat Centrul Național Anticorupție. Inițiativa dată îi aparține ei. I-a transmis lui Roșca V. bani în sumă de 1900 dolari SUA, dintre care 1500 dolari i-au fost dați de colaboratorii CNA, iar restul sumei de 400 dolari îi aparțineau. La locul accidentului rutier inculpatul s-a prezentat împreună cu soțul său, fiind aduși de un taxi. Întrebându-l pe Roșca V. dacă în urma transmiterii banilor totul se va finisa, acesta i-a răspuns că va fi nevoie ca soțul să se mai prezinte la comisariat; - *declarațiile martorului Doroftei I.*, care a relatat că la finele lunii iulie 2010, data concretă nu o poate spune, era preconizată ședința comună între procurori și ofițerii de urmărire penală a sect. Botanica mun. Chișinău privind finisarea urmăririi penale în privința tuturor persoanelor puse sub

învinuire. În acea zi, la orele 08⁰⁰, a avut loc ședința efectivului. A doua zi, la fel a avut loc ședința efectivului, la care șeful subdiviziunii a comunicat că Roșca V. a fost reținut pentru corupere de către angajații CNA. În prima zi, el se afla în biroul de serviciu împreună cu colegul său Armaș A. Între timp, a intrat Roșca V. și l-a rugat să-și ajute la prezentarea spre recunoaștere a unui persoane pe un dosar penal. Ajutorul consta ca el să rămână în biroul de serviciu a lui Roșca V., unde se afla și persoana învinuită în cauza penală, care era un cetățean al României pe nume Ioan. În jur de ora 11⁰⁰, a venit Roșca V. și a spus că biroul este pregătit și a plecat spre acel birou, iar el a plecat spre biroul său de serviciu, nefiind prezent la procedura de prezentare spre recunoaștere. Cineva din colegi l-a întrebat dacă biroul pentru prezentarea spre recunoaștere este ocupat de Roșca V. Mai târziu, Roșca V. din nou a venit la el și i-a spus că mai dorește să facă o recunoaștere cu încă o persoană și dacă are posibilitatea de a mai sta puțin cu cetățeanul României. El i-a spus că nu mai poate sta în birou și, necunoscând calitatea persoanei lui Ioan au plecat în ograda Comisariatului de poliție. La orele 17⁰⁰, a avut loc ședința comună cu procurorii sect. Botanica, la care a participat și procurorul sect. Botanica. După ședință, el s-a deplasat spre biroul de serviciu, care se află vis-a-vis de cel a lui Roșca V., unde, l-a observat pe cetățeanul României, care se afla lângă biroul inculpatului. L-a întrebat de ce stă lângă ușă, la care a primit răspuns că are nevoie urgent de inculpat, pentru că rudele sale au fost implicate într-un accident rutier. El i-a comunicat ca să-l aștepte. Undeva peste vre-o 20-25 min., l-a văzut pe Ioan împreună cu Roșca V. la intrarea în Comisariat; - *procesul-verbal de primire a plângerii de la cet. Vidroiu I.*, - *procesul-verbal de examinare a bancnotelor din 28.07.2010*, - *procesul-verbal de marcarea banilor*, - *procesul-verbal privind înzestrarea cu tehnică specială*, - *procesul-verbal de percheziție și examinare corporală*, - *procesul-verbal de percheziție a biroului de serviciu a ofițerului de urmărire penală V. Roșca din 29.07.2010*, - *procesul-verbal din 28.07.2010 de examinare a biroului*, - *procesele-verbale de efectuare a înregistrării convorbirilor cu anexe și a imaginilor video*, - *acordul de recunoaștere a vinovăției*, - *raportul de expertiză nr. 1818 din 02.09.2010*.

Astfel, Colegiul penal constată justificată concluzia instanțelor de judecată, precum că în speță anume inculpatul a comis infracțiunea imputată, fapt confirmat prin totalitatea probelor administrate și cercetate, or potrivit înregistrării video rezultă cu certitudine faptul primirii de către inculpat de la

Vidroiu E. a banilor în sumă de 1900 dolari SUA, oferite pentru încetarea urmăririi penale în privința lui Vidroiu I.

În acest context, semnificativ fiind și încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției semnat de către inculpat, avocat și acuzatorul de stat cu anexarea la materialele cauzei penale (f.d.119-122, vol. I), care ulterior, pe parcursul urmăririi penale a refuzat încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției, invocând că, la semnat fără a conștientiza efectul actului dat, or, potrivit declarației depuse de avocatul acestuia Pascal L. – „*acordul de recunoaștere a vinovăției de către învinuit, inculpat a fost examinat de mine personal, că procedura de încheiere a acordului prevăzută de art. 505 CPP, a fost respectată și că recunoașterea vinovăției de către învinuit, inculpat, rezultă din înțelegerea noastră confidențială anticipată*”. Mai mult ca atât, inculpatul până la comiterea infracțiunii a fost angajat în funcția de ofițer de urmărire penală al Secției Urmărire Penală a CPs Botanica al CGP mun. Chișinău, adică avea studii în domeniul juridic.

Cât privește argumentele din recurs nominalizate la pct. 6.3 - 6.7 din decizie, Colegiul penal conchide că nu pot fi reținute, deoarece după cum rezultă din actele cauzei activitatea de investigații, măsurile de documentare, interceptare și înregistrarea comunicațiilor, precum și marcarea și transmiterea banilor s-a efectuat în condițiile legii, fiind respectată competența, iar probelor respective le-a fost dată aprecierea cuvenită în coroborare cu toate probele administrate în cauză.

Instanța ține să menționeze că, urmărirea penală a fost începută potrivit ordonanței de începere a urmărire penală din 28.07.2010 în privința lui Roșca V. în baza art. 324 alin.(2) lit.b),c) Cod penal, ca urmare a denunțului cet. Vidroiu I. care solicită atragerea la răspundere penală a lui Duluța P., care invocă că are influență asupra ofițerului de urmărire penală Roșca V..

La aceeași dată a fost începută urmărirea penală pe faptul traficului de influență comis de avocatul Duluța P. în baza art. 326 alin.(1) Cod penal, iar prin ordonanța din 28.07.2010, cauzele penale au fost conexe.

Prin urmare, organul de urmărire penală, fiind sesizat potrivit art. 262 și 273 Cod de procedură penală, corect a început urmărirea penală.

Referitor la motivul invocat de recurenți că în ordonanțele de recunoaștere în calitate de bănuț din 28.07.2010, de punere sub învinuire din 30.07.2010 inclusiv și rechizitoriu sunt constatate circumstanțe care exclud componența de infracțiune prevăzută la art. 324 Cod penal, deoarece s-a constatat că: „*Roșca V. ... a extorcat și a primit bani ce nu i se cuvin pentru a*

îndeplini acțiunii ce țin de obligațiile sale de serviciu, ori pentru a îndeplini o acțiune contrar acestor obligații”, or, potrivit art. 285 alin.(4) CPP, încetarea urmăririi penale, se dispune de către procuror prin ordonanță din oficiu sau la propunerea organului de urmărire penală, Colegiul ține să menționeze următoarele.

Potrivit art. 57 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, ofițerul de urmărire penală are următoarele atribuții:

- asigură înregistrarea, în modul stabilit, a sesizării privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni în cazul în care sesizarea nu a fost înregistrată de conducătorul organului de urmărire penală, începe urmărirea penală în cazul în care din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare rezultă bănuiala rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune, propune procurorului încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau refuzul de a începe urmărirea penală.

Prin urmare, temeiul indicat că nu era de competența inculpatului Roșca V. de a înceta urmărirea penală, este unul nefondat și declarativ, deoarece potrivit normei menționate mai sus, ofițerul de urmărire penală propune procurorului încetarea urmăririi penale.

La fel, instanța conchide ca neîntemeiat argumentul precum că ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu au fost întocmite contrar art. 281 alin.(1) și 296 Cod de procedură penală, deoarece analizând materialele cauzei, Colegiul constată că ordonanța de punere sub învinuire din 30 iulie 2010 a fost întocmită în conformitate cu prevederile art. 52 pct. 23), 281 alin. (1) și (2) și 282 Cod de procedură penală, învinuitului fiindu-i adusă la cunoștință drepturile și obligațiile prevăzute la art. 66 CPP, primind copia de pe aceasta, precum și informația în scris despre drepturile și obligațiile lui (f.d. 113, vol.I). Rechizitoriul, la fel a fost întocmit potrivit art. 296 CPP, copia căruia i-a fost înmănată lui Roșca V. la 25.10.2010 (f.d.142-145, vol.I).

Lipsit de temei este și afirmația părții apărării, precum că potrivit procesului-verbal de marcarea banilor din 28.07.2010, specialistului Stolear Vl. nu i-au fost comunicate drepturile și obligațiile, deoarece pe procesul-verbal nominalizat, este prezenta semnătura specialistului Direcției Asigurare Operativă, Vl. Stolear (f.d.23-24, vol.I).

Totodată, neîntemeiat este și argumentul că în procesul-verbal privind înzestrarea cu tehnică specială este indicat că Vidroiu I. a fost înzestrat cu tehnica dată, pe când la sfârșitul actului este indicat și semnat de Vidroiu

Ebracheea, însă nu s-a ținut cont de faptul că în acel proces-verbal este indicat inclusiv și faptul că: *cet. Vidroiu Ebrachea a fost înzestrat cu tehnică specială audio, dictofon „Edic-mini” și audio-video recorder MSI (f.d.25, vol.I).*

Referitor la motivele că în procesul-verbal de percheziție și examinare corporală din 28.07.2010 nu este indicată persoana asupra căreia s-a efectuat acțiunea dată, precum și inculpatului nu i-au fost explicate drepturile și obligațiile lipsind semnătura lui Roșca V., instanța menționează că, în procesul-verbal indicat de recurenți este indicat faptul că: *„Înainte de începerea percheziției și examinării corporale, ofițerul de urmărire penală V. Chișca a prezentat ordonanța din 28 iulie 2010 persoanei – Roșca Valeriu”.*

Într-adevăr, în procesul-verbal de percheziție și examinare corporală din 28 iulie 2010, unde este indicat că *persoanei supuse percheziției și examinării corporale i-au fost explicate drepturile prevăzute de art. 119 și 130 CPP (f.d.27, vol.I), lipsește semnătura lui Roșca V.,* însă aceasta nu poate servi temei de a concluziona că acestuia nu i-au fost explicate drepturile sale. Or, pe aceeași filă la sfârșit, pe verso, inclusiv și pe a doua filă, sunt prezente semnăturile lui Roșca V., fiind indicat că declarații, obiecții la moment nu are.

Cât privește argumentul, precum că urmează a fi declarate nule, înregistrările audio și video, percheziția corporală și examinarea corporală a lui Roșca V. autorizate de judecătorul de instrucție la 29.07.2010, inclusiv și percheziția biroului de serviciu nr. 30 din incinta CPs Botanica, fiind încălcate art. 300 alin.(4) CPP și anume reieșind din competența examinării cauzei, urmărirea penală și judecarea căreia a avut loc în sect. Centru, mun. Chișinău, astfel demersul de sesizare a instanței privind autorizarea acțiunilor de urmărire penală și măsurilor speciale de investigații urmau să fie adresate judecătorului de instrucție din această instanță, însă acestea au fost autorizate de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, urmează a fi respins ca neîntemeiat.

Infrațiunea prevăzută de art. 324 Cod penal, potrivit art. 269 Cod de procedură penală, ține de competența organului de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție (anterior Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției).

Organul de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție efectuează, sub conducerea procurorului, urmărirea penală în privința infracțiunilor date în competența sa, indiferent de calitatea subiectului acestora, cu excepția infracțiunilor și persoanelor prevăzute la art. 270 alin.(1) pct.1) lit.a) și h) și pct.2)-4).

Prin ordonanța organului de urmărire penală al DGUP a Centrului

pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției din 28 iulie 2010, s-a dispus începerea urmăririi penale în privința lui Roșca V. în baza art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Astfel, instanța de recurs constată, că la efectuarea urmăririi penale în privința lui Roșca V., nu a fost încălcată competența după materie, inclusiv toate acțiunile de urmărire penală enunțate mai sus, corect au fost autorizate de judecătorul de instrucție al Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

Afirmația recurenților, precum că procesul-verbal de efectuare a înregistrării convorbirilor, cât și anexa la procesul-verbal privind interceptarea convorbirilor din 28.07.2010 prevăd că înregistrarea a fost transferată de pe dictofon de tip „EDIC mini” pe un oarecare CD, fără a fi indicate careva date de identificare a CD-lui, mai mult ca la materialele cauzei nu este indicat un asemenea CD, astfel potrivit art. 94 alin.(1) CPP urmează a fi excluse ca probe, precum și potrivit pct. 6) al aceleiași norme, sunt obținute dintr-o sursa care este imposibil de a o verifica, instanța de recurs le consideră ca neîntemeiate și declarative, care urmează a fi respinse, deoarece, după cum rezultă din materialele cauzei, prin ordonanța din 30.07.2010 a fost recunoscut și anexat ca corp delict: **1)** CD-R cu numărul de înregistrare 418, de model CD-R, recordable-52X-700MB-80min, cu inscripția “Memorex”, pe care se conțin imaginile video a discuției avute între cet. Vidroiu I., cet. Vidroiu E. și ofițerul de urmărire penală Roșca V.; **2)** CD-R cu n/î 432, de model CD-R, recordable-52X-700MB-80min, cu inscripția “Memorex”, pe care se conțin înregistrările discuției avute între cet. Vidroiu I., avocatul Duluța P. și ofițerul de urmărire penală Roșca V.; **3)** caseta video de culoare albastru-alb, predominant culoarea albastră, pe partea din față, în partea de sus fiind înscrisurile “TDK MiniDV 60”.

Mai mult ca atât, din procesul-verbal al ședinței de judecată, la 28.01.2015 instanța de fond a cercetat și ascultat convorbirile de pe CD-R, cu nr. 432, 418, inclusiv și înregistrările video, iar la 23.03.2015 a fost invitat specialistul Lazariuc V. fiind cercetat unitatea centrală a calculatorului cu verificarea fișierului.

Totodată, Colegiul penal ține să menționeze, că instanța de fond, potrivit art. 372 Cod de procedură penală, cercetând corpurile delictive, a desigilat plicurile de culoare cafenie, de la fila 81 și 87 a cauzei penale, în care au fost împachetate și sigilate CD-R, nominalizate mai sus. Astfel, cele nominalizate de autorii recursului nu au nici un suport legal și contravin

materialelor cauzei.

La fel, instanța conchide ca neîntemeiat argumentul că în procesul-verbal de efectuare a înregistrării convorbirilor din 28.07.2010 este făcut trimitere la încheierea judecătorului de instrucție din 29.07.2010, act emis ulterior, ceea ce confirmă că procesul-verbal nominalizat nu a fost întocmit la data indicată, or, potrivit art. 135 alin.(2) Cod de procedură penală, la momentul efectuării acțiunii procesuale prevedea că, în caz de urgență, dacă întârzierea obținerii autorizației prevăzute la alin.(1) ar provoca prejudicii grave activității de administrare a probelor, procurorul poate dispune, prin ordonanță motivată, interceptarea și înregistrarea comunicărilor, informând despre aceasta imediat, dar nu mai târziu de 24 de ore, judecătorul de instrucție care, în cel mult 24 de ore, se va pronunța asupra ordonanței procurorului și, dacă o confirmă, va autoriza, în caz de necesitate, interceptarea în continuare, iar dacă nu o confirmă, dispune încetarea imediată a interceptărilor și nimicirea înregistrărilor efectuate.

Astfel, la 28.07.2010 a avut loc efectuarea înregistrării convorbirilor, fiind întocmit în acest sens un proces-verbal, care ulterior la 29.07.2010 a fost autorizat de judecătorul de instrucție.

În recursul declarat recurenții nu sunt de acord inclusiv și cu procesul-verbal de percheziție și examinare corporală din 28.07.2010, ordonanța de recunoaștere drept corp delict, ordonanța de numire a expertizei complexe precum și raportul de expertiză chimică nr. 1818 din 02.09.2010, menționând că în acestea sunt divergențe legate de numerotarea plicurilor, în care au fost plasate tampoanele de vată cu care au fost prelucrate mâinele lui Roșca V., fapt care în viziunea recurenților denotă falsificarea probelor.

La acest capitol, instanța ține să menționeze că analizând conținutul actelor nominalizate, se constată că doar în ordonanța de numire a expertizei complexe s-a strecurat o greșeală materială, unde în loc de pachetul nr.2, urma să fie indicat corect pachetul nr.3. Mai mult ca atât, în celelalte acte menționate nu există nici o divergență, acestea corespund în totalitate.

De asemenea, Colegiul penal reține că, Roșca V., constatând că prin probele enumerate mai sus, acestuia i-au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale, nu a fost lipsit de dreptul de a contesta acțiunile și hotărârile organului de urmărire penală judecătorului de instrucție în conformitate cu prevederile art. 313 Cod de procedură penală și în termenii stabiliți de această

normă procesual-penală.

Potrivit art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal, cu excepția prevederilor alin.(2), atrage nulitatea actului dacă au fost invocate în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Totodată, la 22.10.2010 învinuitului Roșca V. în prezența apărătorului Pascal L. le-au fost prezentate materialele cauzei, care au solicitat întrerupere până la 23.10.2010, astfel, ulterior, făcând cunoștință cu ele, careva cereri sau demersuri nu au declarat, ceea ce prezumă că au fost de acord cu legalitatea actelor procedurale (f.d 141, vol.I).

În sensul art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, argumentele recurențelor, precum că Roșca V. nu a comis infracțiunea pentru care a fost recunoscut vinovat, sunt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce există probe pertinente și concludente, care, în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui Roșca V. în săvârșirea infracțiunii imputate.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul consideră că faptelor săvârșite de către Roșca V. li s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă acestuia i s-a stabilit cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptelor comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte la fel nu s-a stabilit.

În acest context, instanța conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise la art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, iar temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpat și avocat nu există și, potrivit legii, se impune respingerea lui ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de inculpatul Roșca Valeriu și avocatul acestuia Cușnir Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2016, în cauza penală în privința lui *Roșca Valeriu Simion*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 noiembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Nadejda Toma

Petru Moraru